

ماه رسیده از استاد ابوالقاسم پرتو

یادآوری

۱- در شماره ی ۲ پوشینه ی ۳ ایران زمین که نوشته ی این کمترین را با سرنامه ی «زبان فارسی نوین، یک زبانزد نادرست» به چاپ رسانده اید، چند لغزش روی داده که ویراستاری آنرا بایسته می دانم. نام مرا با بر نام «دکتر» همراه کرده اند، که در آموزش دانشگاهی بدین پایه نرسیده ام. دیگر آنکه نوشته اند که: «یا پتیاره که؟؟ است» به جای آنکه بنویسند «یا پتیارَس که پتیاره (=مخالف) است». سدیگر آن که در سروده ی رودکی: «نَش ستون از زیر و نَز بر سرش بند» برابر «نَز» نشانه ی پرسش (?) نهاده و ندانسته اند که «نَز» همان «نَه از» است. چهارم آن که به دنبال نام میمندی، دو نشانه ی پرسش (؟؟) نهاده اند، چرایش را درنیافتم. (۱)

۲- سرور امیر شالچی نوشته ای دارند خواندنی با «سرچشمه های پارسی سره» که شوربختانه بخشی از آن را درست نمی دانم. نوشته اند: «خوانندگان درون ایران حوصله یادگیری واژگان پارسی تازه را ندارند و بیشتر «کتاب» را برای سرگرمی می خوانند» دیگر آن که «ناشر» نویسندگان را زیر فشار می گذارد که «درصد» واژگان پارسی خود را پایین بیاورد. در باور من بیشتر کسانی که در ایران خواندن نسکی را می آغازند، آماجشان یادگیری، آگاهی و گسترش دانایی است، نه سرگرمی و زمانگشی. هم اکنون در ایران نوشته هایی چاپ و پخش می شود که به زبان پارسی سره است و فشاری هم از سوی پخشگر در کار نیست. در سال ۱۳۷۰ «سازمان اوقاف و امور خیریه» جمهوری اسلامی «قرآن کریم» دستنوشته ی استاد احمد نیریزی را که در سده ی دوازدهم می زیسته و

ایران زمین

شاهکار خوشنویسی و زَرنگاری است به چاپ رساند که برگردان آن را دکتر ابوالقاسم امامی انجام داده، برگردان به زبان پارسی سره است و تنها در پیوند با دین اسلام چند واژه تازی دارد. نوشته‌های دکتر حسین وحیدی، نویسنده‌ی گرانمایه و پرکار درون مرز یکسره به زبان پارسی سره است و خوانندگان بسیار دارد. از این نویسنده‌ی کمترین نیز تاکنون پنج نوشته به زبان پارسی سره در ایران به چاپ رسیده: «اندیشه‌های فلسفی ایرانی» و «واژه‌یاب» در سه پوشینه از سوی «انتشارات اساطیر»، «پیر مغان» از سوی «نشر اندیشه»، «شور خدا» که گزاره‌ای است بر «مثنوی» در دو پوشینه از سوی «انتشارات اساطیر» که در کوتاه زمانی نایاب گردیده ولی در امریکا که گویا «خوانندگان برای سرگرمی چیزی نمی‌خوانند» هنوز در بازار دیده می‌شود و سرانجام «رهایش تشنگان» از سوی «انتشارات کویر». این سازمان‌ها هرگز از من نخواستند که از «دَرسد» واژگان پارسی بکاهم و تا یادم نرفته ۱۰۰ شماره‌ی پارسی است و نوشتن آن با «صاد» تازی روا نیست.

نوشته‌اند «روشن است که فرهنگ‌نویسان بسیاری از این واژگان را برگرفته‌اند، اما آنان هرگز نتوانسته‌اند همه آن‌ها را گرد آورند»

پیداست ایشان از «فرهنگ کوچک» ذبیح بهروز و «واژه‌یاب» این کمترین آگاهی ندارند. در واژه‌یاب برابره‌های شست هزار واژه‌ی بیگانه آمده، در گردآوری واژگان پارسی تا آن جا که شدنی بوده از خاستگاه‌های گوناگون بهره برده‌ام و از همگی گویش‌های ایرانی که گردآوری و به چاپ رسیده سود جسته‌ام که یکی از ارزنده‌ترین آن‌ها «فرهنگ گویشی خراسان بزرگ» از «امیرحسین اکبری شالچی» است. چاپ نخست واژه‌یاب در سال ۱۳۲۳ و چاپ دوم آن در سال ۱۳۷۷ در ایران انجام شده است. ابوالقاسم پرتو

ایران زمین

۱) چون در زمان چاپ اشتباهاً از رونوشت رایانه ای پیش از بازنویسی بهره برده ایم، از این رو نادرستیهای پیش آمده که پوشش میطلبیم. ایران زمین